

Kolęda na dzwoneczkach

sł.: Wanda Chotomska

muz.: Teresa Niewiarowska

Cho-dzi-ty o-wie-czki po zie-lo-nych łą - kach, u - czy-ty się dzwo-nić
 ko - lę - dę na dzwon-kach, u - czy-ty się pi - lnie, a gdy przy-szedł gru - dzień,
 to tak za-dzwo-ni - ły, że klę - kaj - cie lu - dzie.
 Dzwoncie, dzwonce, dzwonce dzwo-ne-czki w szo-pce, graj-cie, graj-cie, graj-cie
 ko - lę - dę o - wce. Lu - dziom na ra-dość, Bo - gu na chwa-łę
 dzwonce, dzwonce, dzwonce dzwo-ne-czki ma-łe. dzwo-ne-czki ma - łe.

Chodziły owieczki po zielonych łąkach,
 uczyły się dzwonić kolędę na dzwoneczkach,
 uczyły się pilnie, a gdy przyszedł grudzień,
 to tak zadzwoniły, że klękajcie ludzie.

Dzwoncie, dzwonce, dzwonce
 dzwoneczki w szopce,
 grajcie, grajcie, grajcie
 kolędę owce.
 Ludziom na radość,
 Bogu na chwałę
 dzwonce, dzwonce, dzwonce
 dzwoneczki małe.

Wędrowały owce przez głogi i ciernie,
 każda swego dzwoneczka pilnowała wiernie,
 zbójnik ich nie dostał, halny wiatr nie zabrał,
 pilnowały dzwoneczków, żeby w szopce zagrać.

Dzwoncie, dzwonce, dzwonce...

Zbiegły się owieczki, wszystkie co do jednej,
 do tej szopki małej, do tej szopki biednej,
 każda kolęduje dzwoneczką na pasterce,
 a te dzwoneczki dzwonią tak jak jedno serce.

Dzwoncie, dzwonce, dzwonce...